

Presentació

Devora cada problema camina sempre
una solució: el secret està a saber-la veure
quan passa su-ran de nosaltres.

M. Àngel Riera

Quatre anys, llargs, d'història del CES es volen reproduir en aquestes pàgines. Darrera cada una de les paraules i dels fets que s'escriuen hi ha treballs i discussions de persones i d'organitzacions que podien haver condicionat un conflicte. Una tensió, grossa o petita, de la qual hagués nascut un problema sense resoldre. Sols el "savoir-fer" de les persones hi va saber trobar una solució.

Fer néixer una institució, consolidar-la i fer-la present a l'entorn de una societat com la nostra –petita i aïllada–, no fou una tasca gens fàcil. Avui podem gaudir d'una realitat institucional de pensament comú, de memòria col·lectiva de la nostra societat civil o, almanco, de la majoria de les organitzacions que la configuren.

Voldria felicitar, de primeres, al més d'un centenar de consellers que al llarg del temps han participat, amb diferents graus, a la realitat d'aquest pensament institucional. Puc assegurar que tots i cada un d'ells hi posaren treball i il·lusió. Cada paraula i acte va tenir la seva participació col·lectiva, i a l'hora de debatre es feu amb força i convenciment però sempre en el límit de poder arribar a l'acord. Saber en tots ells deixar de banda el problema per caminar sempre cap a la solució.

Crec expressar el sentiment de tots ells, consellers presents i absents, quan afirm que difícilment podríem haver arribat on som sense la tasca professional i intensiva de la Secretaria General. Tots sabem quina ha estat la seva dedicació, en quantitat i qualitat, per tirar endavant aquest carro gens fàcil de manejar. Sempre va saber resoldre les presses i les exigències puntuals de l'Administració i dels consellers amb mà dreta i seny compartit.

L'enriquiment que tots ens aportarem, fa necessari recordar tots els funcionaris públics, tècnics i administratius, per la seva extraordinària labor i bon fer que demostraren en servir a la societat a través dels consellers del CES. A tots els presents i els que, per motius laborals, abandonaren al llarg dels quasi cinc anys, voldria expressar l'agraïment en nom de tots els consellers i de la societat.

Una obsessió nostra va ser fer participar a la resta de la societat no representada al Ces en la presa de decisions i amb la difusió dels nostres acords i estudis. També vull recordar el paper que han jugat amb nosaltres per trobar els camins de solució dels nostres problemes diaris. Han estat quasi un centenar les institucions, associacions i entitats que han col·laborat amb la redacció dels nostres dictàmens, memòries, estudis, i tot quan hem elaborat des del CES.

Quan començaven, ens volíem definir com a una institució útil per a la societat. Que no fos el racó del descans i del deixar passar els dies resolent els problemes quotidians que anirien sorgint sense saber ben bé cap on dirigir-nos. Manifestàrem un desig clar: construir una entitat d'utilitat pel quefer diari de la nostra societat, i fer-ho des d'una entitat de pensament, de debat i de proposta. Ara és el moment de jutjar-la i de cloure opinions que la puguin endreçar en el camí a seguir cap al futur.

Teniu a les vostres mans un llibre que recull tota aquesta tasca feta, del qual hi ha molts de protagonistes i autors participants. Estic segur que podíem haver fet més i millors coses, però no amb més bona intenció i dedicació desinteressada. Hi hem posat tots i cada un de nosaltres el millor del nostre desig i voluntat de servei a la nostre societat i poble. Ara us toca a vosaltres jutjar si ha valgut la pena.

Hem acabat un cicle i se n'ha d'obrir un altre. Això és el que té la democràcia. Un cicle nou que podrà contemplar el que s'ha fet i millorar sens dubte el futur. Hem per-meteu, però, que assenyali tres fites a cobrir, com a primer president que m'ha tocat ser del CES:

- La necessitat d'un nou espai físic per ubicar la institució, imprescindible per dignificar la presa de decisions i facilitar el treball de les comissions i grups de treball del CES.
- Els tres grups del CES i les organitzacions que els componen necessiten medis i espai per poder realitzar el dia a dia de forma més present i eficaç.
- Hem travat una xarxa de relacions institucionals amb el conjunt de la societat de les Illes Balears, cal posar-la en valor i fer-la sentir amb més presència i autoritat.

Com sempre i en tot cal avançar, no hi ha ports definitius, la mar és oberta i hem de navegar. El CES ha d'anar endavant siguin quins siguin els seus patrons i mariners. És convenient i necessari que ho faci perquè sempre la nostra societat necessitarà un redós per pensar, debatre, discutir i proposar. I ho haurà de fer sense la tensió d'haver d'executar el que ha pensat. Altres són els que tindran aquesta tasca.

Francesc Obrador Moratinos

Palma, abril de 2006